

Transkribering: FoU-podden Avsnitt 58

- Systematisk uppföljning kvinnofrid

Startcitat: Vi har ju också fått syn på en del saker som vi inte var så medvetna om, som vi inte reflekterat runt tidigare.

FoU-poddens musiksnutt

Lena: Hej och välkommen till det 58:e avsnittet av FoU-podden! I det här avsnittet kommer vi att prata om Systematisk uppföljning – kvinnofrid. Jag som gör podden heter Lena Stenbrink och är kommunikatör på FoU i Sörmland och med i den här podden, som vi spelar in via Teams har vi Carolina Björkman, Mia Ledwith och Lina Larsson. Varmt välkomna!

Alla: Tack!

Lena: Som sig bör får ni börja med att berätta lite mer om er själva.

Mia: Ja, Mia Ledwith, som sagt. Jag jobbar på Sveriges kommuner och regioner, sedan 2013. Där jobbar jag med samordning av stöd till kommunerna när det gäller uppföljning, brukarundersökningar, kvalitetsfrågor – brett i hela Socialtjänsten. Innan dess jobbade jag i kommun i många år i Socialtjänsten.

Carolina: Jag heter Carolina Björkman och jag jobbar som kvalitets-utvecklare inom individ- och familjeomsorgen i Nyköpings kommun. Och har jobbat med lite olika arbetsuppgifter inom socialtjänsten i många år blir det nu. Jag har inte ens koll på hur många år längre, men jag har jobbat både med utvecklingsfrågor och som socialsekreterare och jag har jobbat lite mer behandlande också.

Lina: Och jag heter Lina Larsson och jobbar på FoU och jag har en tvådelad tjänst som forskningsledare och utvecklingsledare och idag är jag här som utvecklingsledare inom RSS kvinnofrid.

Lena: Då kanske du kan börja med att berätta lite mer vad kvinnofrid står för, vad är det?

Lina: Kvinnofrid är våld i nära relation. Det drabbar ju både män och kvinnor, men statistiskt sätt så drabbar det hårdare våldet fler kvinnor än män. Det är fler kvinnor som dör av våld i nära relation och därför så, och av historiska skäl så kallas frågan kvinnofrid snarare än våld i nära relation i en del sammanhang.

Lena: Så förstod jag rätt att, det alltså inom ditt område också kan handla om barn som är utsatta eller funktionshindrade eller vem som helst?

Lina: Alla utsatta för våld i nära relation, handlar det om. Men ibland så blir det av organisatoriska skäl att frågan till exempel inte omfattar äldre i praktiken, men det ska omfatta alla.

Mia: Och vi pratar väl både om våldsutsatta vuxna och barn och våldsutövande vuxna och barn. Så att säga att man ändå tänker att det förstås är fokus på att stötta våldsutsatta, men också på att få våldsutövare att ändra beteende.

Lena: Det låter vettigt tycker jag att börja med den biten också. Men vi sa att det skulle handla om systematisk uppföljning kvinnofrid, så då får vi väl gå in på vad vi menar med systematisk uppföljning.

Mia: Ja, systematisk uppföljning kan ju vara väldigt mycket och är en ganska bred benämning, så att jag tror att alla vet ganska intuitivt vad man menar – att man gör någonting organiserat, planerat och regelbundet och följer en utveckling för att kunna skruva och förbättra i utvecklingen inom kommuner och socialtjänsten jobbar man med systematisk uppföljning på många olika sätt. Det kan vara i projekt där man vill titta på om man når de mål man har tänkt sig med projektet, att man följer utvecklingen i projektet. Det kan vara att man följer upp mål som man har satt i verksamhetsplaneringen. Det kan vara att man följer upp sin budget, kostnader och volymer och så eller som på nationell nivå i öppna jämförelser. Att man försöker följa upp kvalitet i socialtjänsten. Så allt det är ju systematisk uppföljning, men i det här projektet när vi pratar om systematisk uppföljning, då menar vi individbaserad systematisk uppföljning. Alltså uppföljning av individer och de stöd som man ger till individer/brukare i socialtjänsten att dokumentera arbetet med brukarna. Följa deras situation för att sedan sammanställa information från individnivå till grupp- och verksamhetsnivå och använda den för utveckling av verksamheten. Så det är både liksom själva individuppföljningar – att följa hur det går för enskilda individer när de får stöd från oss. Men också att sammanställa det på grupp- och verksamhetsnivå och använda den för utveckling av verksamheten. Och man brukar prata om att man löpande beskriver vad som följer och brukares problem och behov och de insatser och stöd som de får och vad resultatet blir. Det är vad vi menar när vi pratar om individbaserad systematisk uppföljning i kvinnofridsområdet i det här projektet.

Carolina: Det tillför ju någonting som vi inte får genom annan uppföljning, genom att det är just individer som vi följer. Och det ger ju en möjlighet till att följa upp resultat av våra insatser som vi inte har på något annat sätt. Vi har ju ont om resultatindikatorer, exempelvis när det gäller att följa upp våra verksamheter och de insatser vi ger. Så individbaserad systematisk uppföljning ger ju just den möjligheten att veta att vi gör rätt saker.

Mia: Och jag tänker att något som är viktigt också är det här att, när alla jobbar med uppföljning på olika sätt och alla jobbar med individuppföljning i enskilda ärenden. Det måste vi göra och det ska man göra hela tiden. Men just det här att använda den informationen från uppföljning av enskilda individärenden till att titta på hur det faktiskt ser ut för en hel grupp eller en hel verksamhet, det är väl det som man kanske inte alltid gör, eller gör på ett systematiskt sätt och sedan att också använda den kunskapen man får från uppföljningen för att förbättra och utveckla verksamheten. Det är väl de stegen som man vill komma till, att inte bara jobba med individuppföljning, utan att också sammanställa på grupp- och verksamhetsnivåer och använda för att lära sig om sin egen verksamhet och förbättra och utveckla den tillsammans hela tiden.

Lina: Och inte bara lära sig om sin egen verksamhet utan också ha det som pedagogiskt verktyg för att kunna visa att så här ser det ut.

Mia: Det handlar ju om att få en kunskapsutveckling, en kunskapsbas för att jobba kunskapsbaserat som vi vill göra i socialtjänsten också.

Carolina: Sen kan man ju också tänka att det kan ge ett underlag för prioritering av insatser. Och det kan också vara ett bra underlag för politiker att veta att man satsar sina pengar på rätt saker.

Lena: Kan ni berätta lite mer om det nationella projektet SU kvinnofrid?

Mia: Det var ju ett uppföljningsprojekt som SKR drev tillsammans med ett antal kommuner under 2019 och 2020. Och det var en del av den överenskommelsen som SKR hade med regeringen om en satsning på utvecklingsarbete inom kvinnofridsområdet. Och syftet med projektet var att följa upp stöd och insatser till våldsutsatta vuxna, men också då att öka kunskapen om kvalitet och resultat i de här verksamheterna och ge ett underlag för utveckling och förbättring. Men också att man skulle kunna lära av varandra och dela erfarenheter i projektet mellan kommuner och verksamheter och mellan olika län på nationell nivå också.

Lina: För att SUV-frågorna är så väldigt mogna, så var en ambition att göra det lättare att ta sig an de frågorna genom att begränsa dem i ett första skede för att sedan se, går det att begränsa ännu mer.

Mia: När vi skulle börja följa upp så ville vi ju börja i ganska liten skala och försöka ha fokus framför allt på kvalitet och resultat och välja ett mindre antal variabler. Om man tar hela det här verktyget SUV så är det väl ungefär 243 variabler och vi visste ju att vi ville ha ett urval med ett mindre antal gemensamma variabler och sen att man kunde ha ett antal lokala också. Och nu landade vi i 41 variabler som var gemensamma i projektet, som alla följde upp på. Och sedan var det en del kommuner som hade upp till 5 egna. Och det är helt riktigt som du säger att det var ändå ganska brett och stort och att nu när vi tänker del två SU kvinnofrid 2.0 då vill vi ju minska det ännu mer. Då strävar snarare efter 20 variabler som är gemensamma nationellt och sen att man kan ha fler, kanske upp till tio variabler lokalt. Ja det var ett sätt att testa, vilka av de här variablerna ger information som är värdefull för verksamheterna för att få kunskap om sig själv och för att kunna utveckla sig. Och vilka skulle man kunna släppa.

Lena: Jag är osäker på vad ni menar med variabler, så om du kan ge några exempel.

Mia: Jag men variabler är egentligen bara frågor, någonting som kan variera, till exempel kön eller ålder, eller måluppfyllelse eller insats. Det handlar om vad det är du följer och tittar på. Vilka aspekter av någonting om det här med brukarnas bakgrund, deras problem och behov, vilka stöd och insatser de får och vad resultatet blir. Olika sätt att mäta de sakerna.

Det som jag också tänker kan vara bra att veta är att det var 38 kommuner i landet som var med från 15 av 21 län, så det var ganska stor spridning geografiskt. Och det var väldigt små kommuner till ganska stora kommuner, så att det var ändå ganska stor täckning och variation på de kommuner som deltog. Och det var också både utredande myndighetsutövande verksamheter och utförande verksamheter, som jobbar med stöd och behandling. Och tanken i projektet var att alla som deltog skulle följa alla aktuella ärenden under projektiden. Så alla våldsutsatta vuxna skulle man följa upp och registrera information för.

Lina: En sak som också var viktigt var ju det att få stöd i att komma i gång med systematisk uppföljning inom kvinnofridsområdet.

Mia: Absolut och sen tänker jag också att något som kan vara bra att veta var ju att vi valde att använda ett verktyg för systematisk uppföljning som Socialstyrelsen har utvecklat. Det är ett program som man kan ladda ned gratis från deras utbildningsportal, som heter SU-reg, där det finns en version som är utformad för just våld i nära relationer. Egentligen finns det två olika, det finns en för våldsutsatta och en för våldsutövare. Och i det här projektet har vi ju då använt den som är framtagen för våldsutsatta, så SUV – våldsutsatthet heter den. Och då valde vi ut ett antal av de variablerna som finns där, så att alla använde samma program för att

dokumentera information i uppföljningen. Och sedan jobbade vi med webbsändningar för att så många som möjligt skulle kunna delta. Och vi hade en digital arbetsyta och sen så fick man support från oss på SKR, både tekniskt med verktyget att installera det och med handledning och stöd i hur man kan jobba med sammanställning och analys. Så att vi hade regelbundna webinarier med handledning och stöd och diskussion frågor och tittade på resultat och så.

Lena: Och Carolina, Nyköping har ju varit med i det här projektet. Var för var det viktigt för er att vara med?

Carolina: Ja och jag har ju en del bekanta som åker rullstol av en eller annan anledning och även där Jo det finns två aspekter av det kan man säga. Dels har vi precis som jag vet att många andra kommuner också har haft, lite svårt att komma i gång med systematisk uppföljning. Vi har testat lite inom ett par områden bland annat inom den sociala barn- och ungdomsvården, men det har inte blivit något bestående som man har fortsatt med. Så här såg vi en möjlighet att få en chans att komma i gång inom ett området med stöd från FoU och SKR. Och vi tänkte att det var viktigt att få med både myndighetsutövningen och vår stödverksamhet som jobbar mer med stöd och behandling i det här arbetet. Vi såg också att det är väldigt viktigt att se att vilka målgrupper vi når. Vi behövde också bli bättre på att se vilket resultat det blir av de insatser vi ger och vad våra brukare tycker om de insatser som de får av oss. Så det var också anledningar till att komma i gång med det här. Det är ju det som är själva vitsen med systematisk uppföljning. Och våld i nära relationer är ju ett oerhört viktigt område som påverkar väldigt många och det kan ge stora konsekvenser på många områden i livet om man är utsatt för våld.

Lena: Så hur har ni jobbat och vad har det inneburit för er i Nyköping?

Carolina: Ja från början så var det väldigt mycket arbete med att få med det tekniska och att alla skulle få kunskap om hur man rent praktiskt använder verktyget som Mia berättade om SU-REG. Det är ju ett verktyg som ligger utanför vårt vanliga verksamhetssystem så att det ger ju också lite extra arbete även om man får mycket av det extra jobbet som man lägger på att registrera in ärenden. Så för att underlätta för våra socialsekreterare och kuratorer som skulle registrera in ärenden så hade vi från början också gemensamma träffar där vi registrerade in ärenden tillsammans också för att komma i gång med det. Och det tror jag var en nyckel till att det lossnade efter ett tag och att man började registrera in fler ärenden. Sen har vi ju också fått stöd ifrån SKR och FoU när det gäller det här med att göra sammanställningar. Att vi var med i det här projektet gjorde ju också att vi fick en anledning att ta fram de här sammanställningarna för vi skulle ju också skicka in dem till projektet. Och det är ju så att det är mycket som vi ska göra inom verksamheterna som pockar på och det är ju inte alltid att det är det här som blir högst prioriterat så att vara med i det här projektet och att ha den här, om man ska kalla det pressen, eller möjligheten, att skicka in sammanställningar gjorde ju också att det blev av, att vi gjorde sammanställningar som vi tittade på tillsammans i de här webinarier.

Mia: Carolina du sa det här med när man i projektet använde verktyget så blir ju det ändå en dubbeldokumentation att man måste dokumentera på ett ställe till jämfört med verksamhetssystemet och då tänkte jag bara att det kan vara bra att säga också att vår tanke på sikt är, lite det du var inne på i inledningen Lina, att vi prövar ett antal variabler och ser om vi får viktigt information om vår verksamhet som vi kan använda för att förbättra och utveckla oss. Och om vi landar i att viss information verkligen är oerhört viktig att alltid följa och ha koll på om vår verksamhet, våra brukare och insatser och resultat, då bör man ju försöka få in dem

i sina verksamhetssystem. Så att man lyfter in dem och har dem i sin ordinarie dokumentation och att man kan plocka och lista information från akterna så att säga och i verksamhetssystemen för uppföljningen och att ta ut statistik direkt ifrån systemen i stället. Så att det är någon slags ambition på lång sikt, att man inte ska behöva jobba med sidoverktyg för uppföljning utan man ska kunna integrera den typ av information i verksamhetssystemen och lyfta informationen från individakterna.

Carolina: Och det som Mia säger har ju redan nu påverkat oss i vårt arbete i Nyköping, när vi håller på samtidigt också och tar fram ett underlag för att upphandla ett nytt verksamhetssystem. Så då har ju vi tack vare att vi har deltagit i det här arbetet och fått de erfarenheter vi har fått, tänkt in det här när vi har kartlagt våra processer som ska vara en del av underlaget för att ställa krav i kommande upphandling.

Jag kan ju också berätta att vi i samband med att vi har skickat in de här sammanställningarna så har vi ju också tittat på dem i de här webinarier och efteråt och sett en del intressanta resultat. En del är ju sådant som man har en aning om sen innan, men som man faktiskt får på pränt och får bekräftat att det här stämmer. Den här uppfattningen fick vi bekräftad. Vi har ju också fått syn på en del saker som vi inte var så medvetna om och inte har reflekterat så mycket om tidigare och precis det skulle jag vilja lyfta som den största vinsten med systematisk uppföljning och SU-kvinnofrid, att det ger den här grunden för att ha diskussioner om verksamheten och verksamhetsutveckling. Och det har det verkligen gjort hos oss.

Lina: Men då tänker jag att det också har att göra med att man i samband med ett sånt projekt skapar utrymme för att ha de diskussionerna. Att det också är en ... hur ser utvecklingsarbetet ut, för man kan ju också gå in i det utan att ha diskussionerna. Och utan diskussionerna så skulle det inte ge lika mycket. Så jag tänker att det också har att göra med hur man ser på det som en möjlighet för verksamhetsutveckling.

Carolina: Absolut och det tror jag är det viktiga att försöka skapa det utrymmet för att ha de diskussionerna. Det är det som vi har fått lite draghjälp med då från SKR att komma i gång med och som vi märkte väldigt tydligt när det arbetet upphörde från SKR:s sida. När projektet var slut, så plötsligt så hade vi inga såna här webinarier inbokade och det blev väldigt tyst om SU-kvinnofrid. Varpå så småningom en del började fråga, vad hände nu med det här egentligen? Och vi fick lov att börja ta egna initiativ och det har vi ju påbörjat nu så att vi har haft åtminstone en resultatworkshop där vi har tittat på våra resultat helt på egen hand och det kommer vi att göra mer framöver, även om vi kommer att få ett fortsatt stöd från SKR i det här arbetet.

Mia: Vi drar ju i gång ett 2.0 nu SU-kvinnofrid här till hösten och mycket av tankarna är samma syften, att följa våldsutsatta vuxna och att ge kommunerna en chans att komma i gång eller att fortsätta med individbaserad systematisk uppföljning, att kunna utbyta erfarenheter med varandra och att använda den här kunskapen för verksamhetsutveckling och lärande och så. Men är det tänkt att vi i det nya projektet både bjuder in gamla kommuner som var med förra gången och nya. Men att vi kommer att snäva av och inte titta på lika många variabler tillsammans, utan att vi bantar ned antalet gemensamma nationella och i stället skalar upp utrymmet för lokala variabler. Så att det är väl den största skillnaden och också att vi den här gången kanske tar ett steg till, att vi hoppas kunna börja peka ut någon sorts embryo till grund för nationell statistik inom området. Att kanske ha en del av de här variablerna då som vi lyfter och puffar, att kanske kunna börja samla in i större skala även utanför projektet i samarbete med rådet för främjande av kommunala analyser som har Kolada-databasen. Att man kanske

där kan börja rapportera in ett antal mått då från SU-kvinnofrid. Så att det är väl lite det som är det nya och här finns det ju information på SKR.se om man söker på SU-kvinnofrid så finns det information om nya projektet som alltså drar i gång i höst. Informationsmötet är den 31 augusti har jag för mig och sen kommer kick-offen lite senare, men alla datum finns på webben och där kan man också skicka in en intresseanmälan som inte är bindande på något sätt.

Carolina: Och det som du lyfter Mia, om det här med att utveckla nyckeltal via Kolada och RKA, det tror jag också är en viktig del i den här pressen som jag pratar om, för att faktiskt jobba med systematisk uppföljning. Att man vet att det följs upp och att det blir nyckeltal som kan användas av beslutsfattare för att följa upp verksamheten och egen i vår egen verksamhetsuppföljning och att man kan jämföra sig med andra kommuner. För det ser ju vi när det gäller andra nyckeltal att de nyckeltal som finns i Kolade, de används i rätt hög utsträckning och där saknas det ju, som jag var inne på förut, kvalitetsnyckeltal. Och det skulle man ju kunna få ut genom SU-kvinnofrid.

Mia: Ja, jag tycker också att det har blivit väldigt tydligt nu under pandemin inte minst, att vi saknar nationell statistik på det här området. Att det finns ingen information överhuvudtaget om till exempel inflöde, antal aktualiseringar på grund av våld. Om det har ökat eller minskat. Kommunerna för egen statistik men det finns ingen gemensam nationell statistik där man följer upp på samma sätt och där finns ett stort behov av att få mer gemensam kunskap. Ska vi kunna jobba kunskapsbaserat i socialtjänsten så behöver vi ha nationell statistik. Och då kan projektet förhoppningsvis bidra till att börja lägga grunden till vad som skulle vara viktig intressant information att följa nationellt, tillsammans.

Lena: Carolina kan du berätta lite mer om vad ni har lärt er i Nyköping under det här projektet och om det till exempel har lett till verksamhetsutveckling?

Carolina: Ja, det som blev väldigt tydligt för oss och för en del andra kommuner vet jag, är att vi är dåliga på att nå äldre kvinnor i våra verksamheter. Det gäller både myndighetsutövningen och vår stödverksamhet. Så det är någonting som vi har lyft till vår nämndordförande i socialnämnden nu och som jag vet att hon har en dialog med vård- och omsorgsnämndens ordförande om också. Hur vi kan jobba vidare med den målgruppen alltså våldsutsatta äldre kvinnor.

Så än så länge så har det inte lett fram till någon verksamhetsutveckling men vi hoppas att det kan göra det framöver. Vi har också sett att vi når personer som är utsatta för hedersrelaterat våld i ganska hög utsträckning när det gäller socialsekreterarnas arbete, myndighetsutövningen, men i lägre grad när det gäller våra stödverksamheter. Så det är också någonting som vi behöver titta vidare på och vi behöver utveckla andra former för att nå den målgruppen och det blir också tydligt när det gäller utrikesfödda kvinnor, att det finns en skillnad där också, mellan myndighetsutövningen och vår stödverksamhet. Så det finns en del saker som vi kanske delvis var medvetna om innan, men som blev väldigt tydliga när vi deltog i det här arbetet.

Lina: Är det samma skillnad som med heder, att det är behandling som utrikesfödda inte kommer till, fast de finns hos socialsekreterare?

Carolina: Ja, precis och man kan ju ha olika teorier om vad det handlar om. Det skulle kunna handla om att man söker stöd senare så att man är i större behov av stöd, det kan också handla om att man har svårare att tillgodogöra sig stödsamtal, för att vi inte kanske är tillräckligt bra på att erbjuda stödsamtal med tolk och vi vet ju inte vad det beror på. Men vi

behöver fortsätta reflektera över det och fundera över vad vi kan göra åt det. Vi kommer att jobba vidare med det här och vi kommer delta i SKR:s fortsatta arbete med det här. Det vi kommer att vilja göra då är att titta lite mer på egna lokala frågor, hur vi kan få in dem. Vi skulle också vilja reflektera lite mer om hur vi kan följa upp barnens situation i ärenden som rör våldsutsatta kvinnor för vi har ju sett genom SU-kvinnofrid att väldigt många kvinnor som vi når med våra stödinsatser har barn, men vi har inget sätt att systematiskt följa upp vilka insatser som just den gruppen barn får. Vi har ju stödinsatser som vi erbjuder barn i familjer där det förekommit våld men vi vet inte om det är just de här barnen som vi upptäcker i SU-kvinnofrid som nås av de stödinsatserna. Så det skulle vi behöva jobba med och säkerställa.

Lena: Mm nu sitter vi ju här då med massa kunskap hos er och då tänkte jag, har ni några erfarenheter eller kunskaper som ni skulle vilja förmedla till andra kommuner eller personalgrupper när det gäller just systematisk uppföljning av våld i nära relation?

Carolina: Ja, jag skulle ju rekommendera alla att hoppa på det här, för det har ju gett väldigt mycket för oss, samtidigt som det är viktigt att vara medveten om att det kräver en del tid och det är bra om det finns en person som har möjlighet att hålla ihop det, som finns lite utanför verksamheterna. Jag skulle säga att man behöver vara både representanter ifrån verksamheterna och någon som har en lite mer övergripande roll, en verksamhetsutvecklare, eller kvalitetsutvecklare, som jag är. Eller någon som kan ha en samordnande funktion. Det kan ju vara en strateg som jobbar med våld i nära relationsfrågor också naturligtvis. Men det behövs någon som drar i det. Sedan vill jag också lägga till att det blir ett otroligt fint komplement till det systematiska kvalitetsarbetet som görs för övrigt. I arbetet med kvalitet så får man ju in ... man tittar på avvikelser och sammanställer dem, man tittar på risker för missförhållanden, man gör egen kontroll på olika sätt, man följer upp olika nyckeltal, statistik, öppna jämförelser och så vidare. Men den här delen med individbaserad systematisk uppföljning den ger ju en väldigt heltäckande bild av verksamheten, både vilka målgrupper vi når, vilka resultat man får av insatserna. Vi får ju också en bild av vad brukarna tycker om de insatser de har fått också. Man får väldigt mycket av den här delen, så det är en väldigt viktig del av det systematiska kvalitetsarbetet som än så länge har fått ta alldeles för lite plats i kvalitetsarbetet, åtminstone i vår kommun och jag är säker på att det är så i många andra kommuner också.

Mia: Jag tänker på just det här som Carolina varit inne på, att en fördel med att gå med i ett sånt här nationellt projekt och där vi också har med den regionala nivån, som också kan stötta utöver den stöttning vi kan ge från SKR, det är ju att man får rätt mycket draghjälp. Om man inte riktigt har kommit i gång med individbaserad systematisk uppföljning och känner att det är något som man borde göra, så är det ju väldigt bra tillfälle att göra det så här. Därför att man får ganska mycket gratis, och att det också ger mervärde att vara många som gör tillsammans. Att man just kan dela erfarenheter mellan kommuner och att man får handledning och stöd både med tekniska praktiska saker men också i hur man ska sammanställa och analysera. Så att se det som en möjlighet och en chans att haka på. För att jag tror också att det är så att har man väl börjat inom ett område då, inom kvinnofrid, så är det lätt att översätta till andra områden inom socialtjänsten, om det handlar om barn och unga, som du var inne på Carolina, eller äldreomsorg eller funktionshinderområdet. För det är samma grundtänk att titta på målgruppsinsatser och resultat och följa före, under och efter stöd. Så att det har lagt grunden för att jobba med individbaserad uppföljning generellt i hela socialtjänsten egentligen.

Lina: Någonting som har varit viktigt för mig som representant för regional nivå det är den här, när man har varit på seminarier och få insikten om att det här att göra tillsammans med andra kommuner gör att man kan få ett större underlag än man kan få som egen kommun. Man kan förstå mer. Så jag har ju hela tiden önskat att hela Sörmland ska vara med så att vi kan få en bild av hur det ser ut i Sörmland. Hur gör vi i Sörmland?

Mia: Det är någonting vi ofta hör, framför allt i små kommuner så kan det ju vara så att man kanske inte har särskilt många våldsärenden över huvud taget under rätt lång tid. Hedersrelaterat våld, om man går ned ännu längre på vissa grupper eller äldre eller väldigt unga eller vad det nu kan vara – att man har få fall, som man har kännedom om och då är det svårt att dra några slutsatser eller lära sig så mycket. Men om man då får sätta in det i ett större sammanhang av andras erfarenheter och ärenden, så kan det ge väldigt mycket. Just som du säger Lina, att de kan ge volym och att man kan göra mer fördjupade analyser än vad man kan när man bara har enstaka personer som man har erfarenhet av att jobba med i sin egen kommun.

Lena: Är det någonting annat som ni vill tillägga, någon av er?

Lina: Ja, jag vill tillägga att jag hoppas att så många kommuner som möjligt i Sörmland vill vara med på SU-kvinnofrid 2.0. Också därför att då får vi helt andra möjligheter på FoU att vara ett stöd i och med att då får vi möjlighet att göra regionala sammanställningar som kan användas till Sörmlandsperspektiv och Sörmlands politik. För ofta kan det göra att det hörs bättre att det inte bara är någonstans som det ser ut på det här sättet, utan det är i Sörmlands kommuner och i vår kommun. Det skulle vara jättekul och därför hoppas jag att fler av Sörmlands kommuner tar vara på den här möjligheten. Det är ju också en chans att få praktiskt stöd att komma i gång och jag tror att vi är redo i Sörmland.

Lena: Så jag sammanfattar det som ett tips att gå med i satsningen SU-kvinnofrid 2.0. Men då får jag tacka så jättemycket för att ni ville vara med i den här podden och till dig som har lyssnat vill jag säga tack för att du har lyssnat och hoppas att du även vill höra nästa avsnitt av foU-podden. Ha en fin dag! Hej hej!

FoU-poddens musiksnutt